

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

“Επικοινωνία είναι η μετάδοση μιας πλήρους νοήματος πληροφορίας από ένα άτομο σε ένα άλλο. Οι άνθρωποι, σκόπιμα ή μη, διαρκώς μεταδίδουν πληροφορίες σχετικά με τις αντιλήψεις, τις σκέψεις, τα συναισθήματα, τις προθέσεις και την ταυτότητά τους. Το καταφέρνουν αυτό μέσω της άμεσης επαφής, των διαφόρων ηλεκτρονικών και γραπτών μέσων, καθώς και με λέξεις, εκφράσεις, χειρονομίες και σήματα. Η επικοινωνία απαιτεί έναν πομπό, ένα μήνυμα, έναν αποδέκτη και ένα κανάλι επικοινωνίας.” (Hogg–Graham&Vaughan, 2010, σ. 702)

Όταν το μήνυμα αποτελείται από λέξεις έχουμε τη “λεκτική” επικοινωνία, που επιτυγχάνεται με τον προφορικό και το γραπτό λόγο. Ο προφορικός λόγος προηγείται του γραπτού και στην εξέλιξη των ατόμων και στην εξέλιξη του ανθρώπου. Η γλώσσα είναι από τη φύση της προφορική.

Πριν μάθει να μιλάει όμως ο άνθρωπος, και σε όλη του τη ζωή, εκπέμπει και δέχεται μηνύματα με το βλέμμα, την έκφραση του προσώπου, τη γλώσσα του σώματος (χειρονομίες, κινήσεις, στάση του σώματος, ο χώρος που καταλαμβάνουμε με το σώμα μας), με το άγγιγμα, τη διαπροσωπική απόσταση (την απόσταση που κρατάμε από τους άλλους) ακόμη και με τον τρόπο που ντύνεται, χτενίζεται κλπ. Η μετάδοση κατανοητών πληροφοριών από το ένα άτομο στο άλλο με τη χρήση μέσων εκτός της γραπτής ή της προφορικής γλώσσας, είναι η “μη λεκτική” επικοινωνία. Οι κυριότεροι σκοποί της είναι: Να παρέχει πληροφορίες για **συναισθήματα και προθέσεις**, να εκφράσει **οικειότητα** (π.χ. το άγγιγμα και η αμοιβαία βλεμματική επαφή), να εξασφαλίσει **κυριαρχία ή έλεγχο** (μη λεκτικές απειλές)... “**Η μη λεκτική επικοινωνία περνάει απαρατήρητη στο μεγαλύτερο μέρος της, εν τούτοις έχει τεράστιο αντίκτυπο.**” Με αυτήν θα ασχοληθούμε στη συνέχεια (Hogg–Graham & Vaughan, 2010, σ. 719).